

впровадження віртуальної реальності, штучного інтелекту та інших передових технологій у навчальні програми. Здійснення такого підходу вимагає від освітніх лідерів вміння визначати та реалізовувати стратегії, що сприятимуть успішному впровадженню цифрових інновацій.

По-третє, глобалізація сприяє взаємодії та обміну ідеями між країнами. Освітні лідери повинні виявляти ініціативу в створенні умов для сприяння міжнародної взаємодії. Вони мають розвивати та впроваджувати програми, які сприяють активним міжнародним обмінам для студентів і викладачів. Такі програми можуть включати обмін студентів, спільні міжнародні проекти та літні школи, що дозволяють студентам і педагогам отримувати нові ідеї, перспективи та досвід від представників різних культур та систем освіти.

Освіта в сучасному світі є найважливішою сферою соціального життя. Саме від неї залежить інтелектуальний потенціал нації, її самостійність, міць і життєздатність. Освітні лідери, щоб успішно впоратись з викликами глобалізації, повинні розвивати свої навички та стратегії управління, спрямовані на створення відкритого, гнучкого та глобально-орієнтованого освітнього середовища. Вони відіграють ключову роль у формуванні майбутнього освітнього простору, який має бути готовим до змін та відкритим для співпраці на міжнародному рівні.

Носач К.В.
Науковий керівник: Черкашин А.І
НТУ«ХП»

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ЛІДЕРА

Розумне використання емоцій вже давно пов'язують з ефективним керівництвом. Воно визначається як здатність контролювати свої емоції та розуміти емоції інших. Емоційний інтелект, безперечно, є важливим фактором для побудови гарних стосунків зі своїми підлеглими. За допомогою емоційного інтелекту лідери могли б впоратися зі стресовою ситуацією та конфліктами, розумно керуючи як своїми, так і чужими емоціями. Емоції лідерів впливають

на загальні досягнення організації. Крім того, емоційний інтелект є важливим фактором створення успішного робочого середовища.

Теорія емоційного інтелекту виникла ще в 1920 р., коли Торндайк згадував про ймовірність розвитку інших типів інтелекту.

Дж. Майєр та П. Саловей свого часу розробили популярну модель емоційного інтелекту, здатності розуміти ставлення особистості, репрезентовані в емоціях, керуючись емоційною сферою на основі інтелектуального аналізу й синтезу. Існує декілька точок зору щодо можливостей розвитку емоційного інтелекту. Та фундатори цього поняття Дж. Майєр, П. Саловей вважають, що підвищити рівень емоційного інтелекту неможливо, тому що це відносно стійка властивість людини. Саме вони запропонували визначати такі основні елементи емоційного інтелекту, як:

- 1) сприйняття та оцінка власних та чужих емоцій, здатність точно спостерігати, оцінювати та передавати свої емоції;
- 2) здатність засвоювати емоції та викликати емоції;
- 3) здатність розуміти та міркувати про емоції, розуміти почуття та інформацію, що походить від почуттів;
- 4) здатність керувати своїми емоціями та регулювати їх та контролювати почуття для розвитку своїх емоцій та інтелекту.

Д. Гоулман навпаки переконаний, що розвиток емоційного інтелекту можливий на різних етапах онтогенезу, починаючи з дитинства, з поступовим вдосконаленням у дорослому віці.

Р. Бар-Он також стверджує, що EQ розвивається з часом, його можна вдосконалювати за допомогою тренінгів, вправ або терапії.

Та все ж більшість дослідників відносять до емоційного інтелекту самосвідомість, яка відіграє важливу роль, оскільки лідери, які усвідомлюють свої емоції, можуть краще керувати своїми реакціями та поведінкою. Самосвідомість також дозволяє їм приймати обґрунтовані рішення та зберігати спокій та витримку у складних ситуаціях. Емоційний інтелект включає емпатію, тобто здатність розуміти та співчувати іншим. Керівників часто розглядають як

тих, хто може впливати на своїх підлеглих і сприяти успіху організації, спрямовуючи зусилля команди на досягнення організаційних цілей.

Свого часу Фідлер представив таку теорію когнітивних ресурсів, яка пропонувала лідерам у складних ситуаціях використовувати свій досвід, а не інтелект, щоб вирішити ситуацію. Він вважав, що проблеми можна вирішити краще, керуючись емоційними здібностями, в яких лідери можуть використовувати свій досвід як посібник із вирішення різних ситуацій, що трапляються на робочому місці.

Емоційний інтелект безпосередньо впливає на ефективність лідера. Його високий рівень, в свою чергу, допомагає створювати гармонійні стосунки у колективі та забезпечувати підтримку та взаємодію. Він також допомагає лідерам ефективно керувати конфліктними ситуаціями, знаходити конструктивні рішення та забезпечувати спокій та стабільність у колективі, що сьогодні є дуже важливою складовою успіху всього колективу. Керівники з високим рівнем емоційного інтелекту виявляють більшу гнучкість мислення та відкритість до нових ідей, що сприяє розвитку творчого потенціалу у команді.

Осика М.

Науковий керівник: Гарань Н.С.

ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»

ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Формування лідерських якостей є важливим аспектом професійної підготовки майбутніх педагогів, особливо в умовах дистанційного навчання. Дистанційне навчання потребує специфічних навичок і вмінь, а лідерські якості допомагають педагогам ефективно керувати освітнім процесом і підтримувати здобувачів під час навчання на відстані.

Схарактеризуємо основні чинники, що визначають професійну значущість лідерства: